

In de rubriek Ambtsdrager in beeld stellen we graag Dewi en Susann aan je voor. Ze zijn allebei actief in de gemeente Nieuwegein: Dewi als priester en Susann als diaken. Op 24 september 2023 werden ze gewijd als diaken, en op 29 juni 2025 ontving Dewi het priesterambt. Ze vertellen openhartig over hun geloofsweg, het ambt en hun dagelijks leven.

Wij zijn Dewi en Susann. We hebben elkaar ontmoet in de kerk toen Susann in 2012 vanuit Duitsland in Utrecht kwam studeren. In het dagelijkse leven werkt Susann bij gemeenten aan onder andere woningbouwontwikkelingen en Dewi is technisch teamleider voor softwareontwikkelaars bij De Nederlandsche Bank. In onze vrije tijd speelt Dewi veel spelletjes en Susann is altijd te porren voor een sportieve buitenactiviteit of een muzikaal avontuur.

Wat betekent het ambt voor jullie?

Het mogen dragen van de gemeenschap en het tegelijkertijd door de gemeenschap gedragen worden ervaren wij als heel bijzonder. Of dit nu als onderdeel van de dienst is, door iets te mogen zeggen wat iemand raakt, of in een persoonlijke ontmoeting onderweg of thuis maakt daarbij niet uit.

Hoe hebben jullie besloten het ambt aan te nemen?

Dewi: "Ik heb altijd de overtuiging gehad dat ik niet de juiste competenties bezit om ambtsdrager te zijn. Een groep toespreken, vrijuit uit het hart spreken, het was mij niet op het lijf geschreven. Toen de vraag dan toch kwam, ontstond daarbij het vertrouwen dat je uiteindelijk geholpen zal worden door onze Vader om boven je eigen kunnen uit te groeien."

Susann: "Ik voelde me helemaal niet capabel, omdat ik geen ster ben in Bijbelkennis. Maar vooral was het ambt voor vrouwen op het moment dat de vraag gesteld werd helemaal nieuw. Ik was uiteraard niet tegen deze ontwikkeling, maar heb veel tijd nodig om te wennen aan veranderingen. Dus hoe moest ik dan een van de 'pioniers' zijn? Een paar weken later kreeg ik in de stad door een onbekende een kaartje toegeschoven met een Bijbelwoord uit Jesaja 41:10.

Wees niet bang, want Ik ben bij je,
vrees niet, want Ik ben je God.
Ik zal je sterken, Ik zal je helpen,
je steunen met mijn bevrijdende rechterhand.

Ik was en ben nog steeds diep geraakt. Uiteindelijk denk ik dat Dewi en ik elkaar hebben kunnen bemoedigen in het ja zeggen tegen het ambt."

Hoe is jullie geloofsweg verlopen?

Onze geloofsontwikkeling is vergelijkbaar. We zijn allebei nieuw-apostolisch opgegroeid, Suus in Duitsland, Dewi in Nederland. We genoten enorm van de kinder- en jeugdtijd, vooral van de fantastische koren, muziek en jeugddagen. We zijn allebei nooit weggeweest uit de kerk. Dewi is zelfs nooit weggeweest bij de jeugd omdat hij districtsjeugdleider werd op het moment dat we afscheid wilden nemen van de jeugd. Het krijgen van een ambt zorgt voor nog meer verdieping in ons geloof en dat we dit op een andere manier in de gemeenschap kunnen inzetten.

Susann: "Mijn meest bijzondere geloofservaring was het moment dat bij de Europese jeugddag in 2009 tijdens een lied het dak van het stadion open ging en er een zonnestraal naar binnen scheen. Ik dacht: nu komt de Heer."

Hoe leeft jullie geloof in het dagelijks leven?

Dewi: "Ik maak er geen geheim van dat ik naar de kerk ga; mijn collega's en vrienden weten dat ik ga en ik heb daar terugkerend gesprekken over, of die ander nu gelooft of niet, er is toch altijd wel weer een punt van verwondering of discussie."

Susann: "Op ons privéleven heeft de kerk veel invloed: we hebben goede vrienden van de kerk en onze families volgen ook. Dat is fijn, want dan hoef je niks uit te leggen. Maar het gevaar is misschien ook dat je op de automatische piloot gaat en niet meer alles bewust doorleeft. Daarom zoeken we ook steeds meer gesprekken op met mensen die een andere geloofsovertuiging hebben en/of 'de moeilijke vragen' stellen."

Wat betekent de kerk voor jullie?

De kerk is iets in ons leven wat we gemeenschappelijk hebben en wat we allebei evenveel ruimte in ons leven willen geven. Naar de gemeenschap gaan is thuiskomen, en dat niet alleen in onze eigen gemeenschap. We voelen ons er veilig en geborgen en we genieten van de eensgezindheid in het geloof.

Wat spreekt jullie aan in de Nieuw-Apostolische Kerk?

Verschillende dingen zijn heel mooi! Wij vinden dat we een heel persoonlijk geloof hebben. Hoewel het heel zinvol is om in de Bijbel te lezen, zijn niet alle verhalen daaruit in de huidige tijdsgeest te passen. We mogen dienaren hebben die naast de Bijbelgeschiedenis met behulp van de Heilige Geest ook uit het hart en over persoonlijke ervaringen spreken. Het is ook prachtig dat waar ter wereld je ook naar de kerk gaat, we overal dezelfde kerngedachten hebben. Het voelt overal een beetje als thuis. Daarnaast zijn de diensten en sacramenten voor de ontslapenen iets prachtigs waarin wij de liefde en genade van God ook in een andere dimensie vieren dan anderen dat misschien doen.

Welk Bijbelwoord inspireert jullie het meest?

Susann: "De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan was voor mij als kind altijd al indrukwekkend en richtinggevend in die zin dat ik graag een barmhartige Samaritaan voor een ander wil zijn en hoop dat iemand het voor mij wil zijn als ik het nodig heb. Een prachtige les in naastenliefde!"

Dewi: "Ik vind 1 Korintiers 13 erg mooi: daarin schrijft Paulus in zijn brief over de grootheid en de noodzakelijkheid van de liefde. De liefde blijft de meest essentiële drijfveer waarover menig dienst gehouden wordt. Daarnaast blijft mij specifiek Matteüs 6:34 altijd bij:

> *Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.*

Mensen maken zich veel te druk over dingen die ze toch niet in de hand hebben: God wil voor ons zorgen!"

Hoe praten jullie met anderen over geloof?

Eigenlijk zoals we al eerder hebben aangegeven, zijn we er altijd heel open over dat we naar de kerk gaan. Het is misschien niet altijd het allereerste gespreksonderwerp, maar zodra men het weet komt het eigenlijk regelmatig voor dat er een vraag over komt of er een moment is waar je over je geloof delen.

Dewi: "Voorbeeld: ik was laatst bij een bruiloftsfeest, waar ik eigenlijk zonder context of aanleiding met een voor mij onbekende de hele avond over het geloof heb gesproken."

Hoe vinden jullie balans tussen ambt en dagelijks leven?

In onze huidige levenssituatie kunnen we de ambten die we hebben goed inpassen. Omdat we allebei een ambt hebben, is er extra begrip en kunnen we elkaar ondersteunen en uitdagen in onze ambtsopdrachten. Tussen alle repetities, seminars, dienst- en jeugdvoorbereidingen en vergaderingen in hebben we gelukkig de mogelijkheid om ons werk relatief flexibel in te delen en we kunnen vaak tussendoor tijd maken wanneer dat nodig is.

Susann: "Een van mijn grootste hobby's, cello spelen, kan ik in de kerk natuurlijk perfect inzetten. Naast mijn passie voor muziek regel ik graag dingen, wat ik goed kan gebruiken in mijn taak als coördinator van de instrumentale muziek in Nieuwegein. Waar ik af en toe mee worstel is dat de voorbereiding van diensten veel leeswerk met zich meebrengt. Voor mij als prater en sportieveling kost dit me wel energie."

Dewi: "Er gebeurt veel in het leven en keuzes maken over wat je doet en waar je tijd aan spendeert is daar een essentieel onderdeel van. Het wil wel gebeuren dat er 'ineens' weer een jeugdavond is, die ik toch zeker zelf op de jaarplanning heb gezet. Gelukkig doen we het nooit alleen, maar helpen alle andere jeugdleiders en ambtsdragers elkaar met dingen opvangen."

Met hun openheid, toewijding en onderlinge steun vormen Dewi en Susann een inspirerend stel in de gemeenschap van Nieuwegein.

Lijkt het jou ook waardevol om jouw ervaringen te delen? Of je nu priester, diaken, jeugdleider, zondagsschooljuf of zondagsschoolmeester bent binnen de Nieuw-Apostolische Kerk, we

horen graag jouw verhaal. Stuur een mail naar naomi.nottelman@nak-nl.com en we nemen graag contact met je op.

18. november 2025